Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 25. 4. 2014, sp. zn. 24 Co 697/2014, ECLI:CZ:KSCB:2014:24.CO.697.2014.1

Číslo: 88/2014

Právní věta:

Soudní tajemník není oprávněn rozhodovat o zastavení exekuce (§ 6 odst. 2 písm. s/ vyhlášky č. 37/1992 Sb., § 268 o.s.ř.).

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 25.04.2014

Spisová značka: 24 Co 697/2014

Číslo rozhodnutí: 88

Číslo sešitu: 8

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Exekuce, Soudní tajemník, Zastavení výkonu rozhodnutí (exekuce)

Předpisy: § 268 o. s. ř.
§ 6 odst. 2 písm. s) předpisu č. 37/1992Sb.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

O k r e s n í s o u d v Českém Krumlově usnesením ze dne 10. 10. 2013 zamítl návrh manželky povinného na částečné zastavení exekuce vedené proti jejímu manželovi, povinnému J. Ch., ve které pověřený exekutor exekučním příkazem ze dne 7. 8. 2013 rozhodl o provedení exekuce přikázáním jiné peněžité pohledávky manželky povinného za dlužníkem Penzijní společnost, a. s., z důvodu nároku na penzijní připojištění ze smlouvy č. 675915. Podle soudu prvního stupně lze v daném případě provést exekuci i způsobem přikázání jiné peněžité pohledávky manžela povinného podle § 262a odst. 3 o. s. ř. Nebrání tomu ani to, že manželství účastníků bylo rozsudkem ze dne 2. 10. 2013 u Okresního soudu v Českém Krumlově rozvedeno, avšak rozsudek dosud nenabyl právní moci. Není vydáno ani žádné rozhodnutí o zrušení, popř. zúžení společného jmění manželů Ch. Závazek povinného vznikl za trvání manželství a exekučním příkazem jsou tedy postiženy věci, práva nebo jiné majetkové hodnoty patřící do společného jmění manželů. Na rozhodování soudu nemá vliv ani to, že trvalý pobyt byl povinnému zrušen rozhodnutím Městského úřadu ve V. již od 1. 4. 2009 a povinný má od této doby uveden trvalý pobyt na ohlašovně městského úřadu.

Proti usnesení soudu podává odvolání manželka povinného V. Ch. Opakuje své důvody, které uváděla

již v návrhu na částečné zastavení exekuce, že s bývalým manželem je již rozvedena a že i podle rozsudku o rozvodu bylo zjištěno, že minimálně 4 roky před rozvodem nežili ve společné domácnosti, v době vzniku finančních problémů hrál bývalý manžel na automatech a o rodinu se nestaral. Sama se pak žádným způsobem nepodílela na vzniku dlužné částky, jejíž existenci před ní bývalý manžel v době jejího vzniku zatajil. Usnesení o zamítnutí jejího návrhu na částečné zastavení exekuce považuje odvolatelka za nespravedlivé a uvádí, že případná exekuce by přímo ohrozila její finanční existenci a celou její rodinu. Žádá proto objektivní a spravedlivé rozhodnutí a opětovné posouzení její žádosti o zastavení exekuce.

Oprávněná pojišťovna ve svém vyjádření k odvolání nesouhlasí s jejím návrhem na zastavení exekuce. Podle názoru oprávněné odvolatelka nepředložila dostatek relevantních skutečností, které by oprávněnou přesvědčily, aby se zastavením exekuce vyslovil souhlas.

K r a j s k ý s o u d v Českých Budějovicích rozhodnutí soudu prvního stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Z odůvodnění:

Odvolání manželky povinného je podle zákona přípustné, neboť postižením majetku manželky povinného exekučním příkazem se stala účastnicí řízení, tedy oprávněným účastníkem k podání odvolání.

Předmětem přezkumu odvolacího soudu je rozhodnutí exekučního soudu, jímž bylo rozhodováno o návrhu manželky povinného na částečné zastavení exekuce. Vzhledem k nesouhlasnému vyjádření oprávněného nerozhodoval o návrhu manželky povinného sám soudní exekutor, který podle § 55 odst. 3 ex. ř. předložil spis k rozhodnutí příslušnému exekučnímu soudu. U soudu prvního stupně rozhodoval pak o jejím návrhu soudní tajemník, který však k vydání rozhodnutí nebyl oprávněn.

Podle § 52 odst. 1 ex. ř., nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu.

Podle § 6 odst. 2 písm. s) vyhlášky č. 37/1992 Sb., o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy, může být předsedou soudu ve věcech projednávaných v občanském soudním řízení pověřen soudní tajemník k vykonávání taxativně uvedených jednoduchých úkonů příslušejících podle zákonů o soudním řízení předsedovi senátu (samosoudci), jde-li o výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy, přikázáním pohledávky nebo prodejem movitých věcí s výjimkou odkladu výkonu rozhodnutí podle § 266 o. s. ř. a zastavení výkonu rozhodnutí podle § 268 odst. 1 písm. g) a h) o. s. ř. Soudní tajemníci, obdobně jako vyšší soudní úředníci nebo asistenti soudců, mohou konat samostatně pouze úkony, které nepřekračují jejich pomocnou roli při výkonu soudnictví. Takto chápe jejich roli na soudním rozhodování také nález Ústavního soudu ČR ze dne 22. 5. 2013, č. j. Pl. ÚS 31/10, když uvádí, že neodpovídá postavení vyššího soudního úředníka, aby rozhodoval nezávisle na soudci, a dokonce aby rozhodoval ve věci samé. Přitom právě rozhodování o zastavení exekuce je rozhodováním ve věci samé.

Proto odvolací soud, aniž by věcně posuzoval námitky odvolatelky jejího odvolání proti napadenému usnesení, zrušil podle § 219a odst. 1 písm. a) o. s. ř. a § 221 odst. 1 o. s. ř. napadené rozhodnutí, neboť jsou tu takové vady, že rozhodoval soud, který nebyl správně obsazen.

Odvolací soud rovněž připomíná závěrem postup upravený v § 7 jednacího řádu, který se týká podaného opravného prostředku proti rozhodnutí soudního tajemníka.

V této věci nemusel odvolací soud nařizovat jednání (§ 214 odst. 2 písm. d/ o. s. ř.).